

JÄRLANYTT

KLUBBTIDNING FÖR JÄRLA IF ORIENTERINGSSEKTION

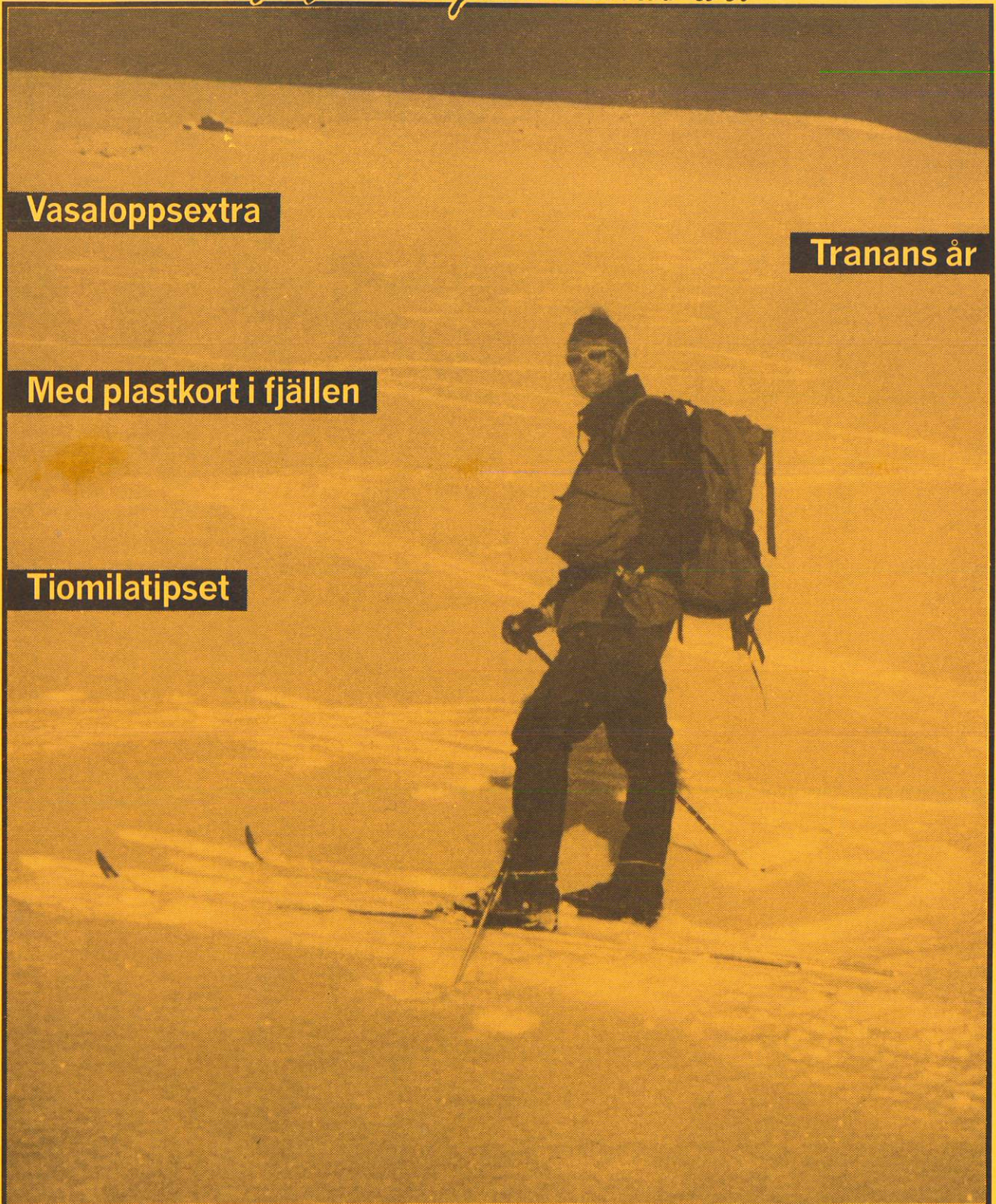
1989 – ungdomarnas år.

Vasaloppsextra

Tranans år

Med plastkort i fjällen

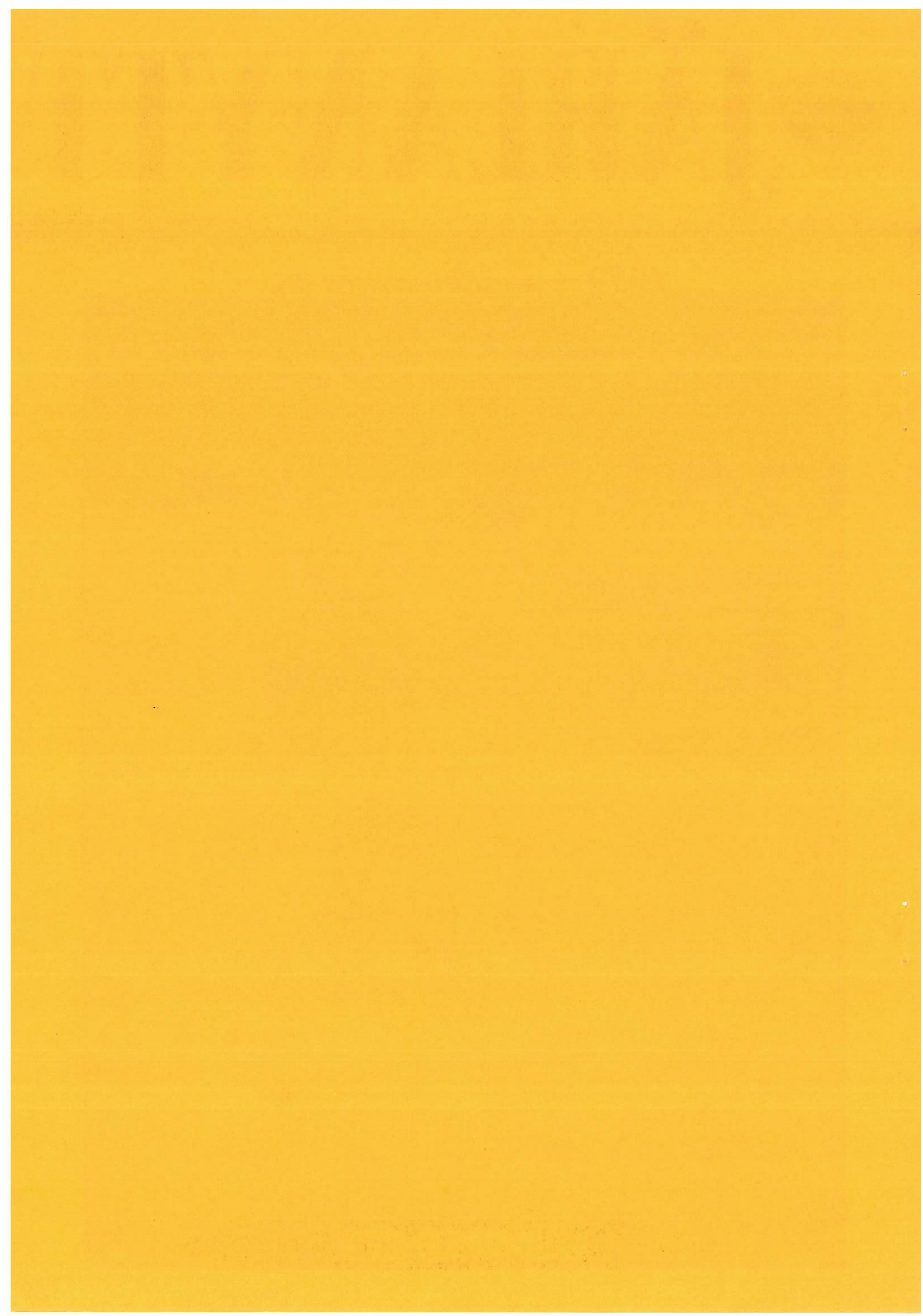
Tiomilatipset

Årgång 19

NUMMER ETT

1989

JÄRLANYTT

KLUBBTIDNING FÖR JÄRLA IF ORIENTERINGSSEKTION

UTGIVNINGSPLAN FÖR 1989

Ev förskjutningar i utgivningsplanen kan förekomma under året.

<u>Nr</u>	<u>Manusstopp</u>	<u>Till post</u>
1	17/3	7/4
2	2/6	23/6
3	1/9	22/9
4	24/11	15/12

Tekniska data

Skriv helst ut din artikel på skrivmaskin (med fräscht färgband).
Om du har tänkt att använda två spalter
så skriv raderna ungefär så här långa,
dvs ca 8,5 cm.

Skicka gärna in fotografier, men de skall helst vara i svart/vitt.
Men det går även bra med färgbilder och diabilder.

Om du har någon fin teckning till artikeln så rita med svart
eller röd penna (helst tusch).

Bifoga gärna en enkel skiss på hur du vill att sidan skall se ut,
så gör jag layouten. Vill du klippa och klistra själv så går det
också bra. Kom ihåg bara - tejpa inte direkt över texten.

Det här var några enkla råd för att få en så bra tidning som
nöjligt. Jag hoppas att det skall bli en minst lika bra tidning
som förut - det beror på dig och dina bidrag - SKRIV!

Jonas Andersson, red

Omslagsbilden

Jonas pustar ut efter perfekt genomförda telemarkssvängar på fjäll-
kanten vid Alesjaurestugorna.

JBO

Tävlingen som alla vill vinna!

I det förra nummret av Järlanytt så lovade Jonas att jag bland annat skulle skriva ett par rader om den nya satsningen på JBO. Att skriva en artikel i vår egen klubbtidning är för mig ett mycket trevligt avbrott i den annars så virriga vardag jag lever i. Låt mig dra ett exempel:

"Jag har ingen aning om hur mycket klockan är, kan bara ana mig till att minutvisaren inte kan ha hunnit många varv på söndagsmorgonen. Armar och rygg värker och magen gör sig påmind om att den vill ha något varmt till frukost. Ansiktet och sovsäcken har hunnit bli fuktiga fast att jag bara kan ha sovit i några få timmar. När det börjar röra på sig längre in i snögrottan bestämmer jag mig för att dra på mig mina kängor och låta mig ut genom den trånga öppningen. Detta sker motvilligt, för vem vill lämna ett varmt och tryggt ställe för att komma ut på ett kallt och blåsig fjäll. Snödrivan där jag mina 22 kamrater ägnade 13 timmar till att gräva en bivack i, är cirka 20 meter hög. Snön i den här drivan var packad, nästan lika hårt som is, så min kropp värker efter bortsnyffandet av 60 ton snö. Men man har inte tid att klaga över situationen, för jag har inte lång tid på mig för att fixa frukost innan min pluton ska påbörja en förflyttning ner för fjället. Vi ska till en gård som ligger i Änn (tolv mil

öster om Trondheim i Norge). Så jag börjar smälta lite snö till min soppa i mitt jägarkök."

Nog om mitt lumparliv och istället lite information om mina åtaganden i Järsla. Som många vet så har jag hand om vårt medlemsregister där du och resten av Järslas medlemmar är registrerade på ett eller annat sätt. Men för att jag ska kunna ge den service som jag vill ge till dig och de andra så behöver jag hjälp med att hålla uppgifterna i registret aktuella. I stort sätt så har jag fått den information som jag vill ha, men ibland så glömmer folk att de har flyttat eller på annat sätt bytt adress. Hjälptill att påminna dessa få glömska medlemmar så att de också får sitt exemplar av denna fina tidning.

Vad kan du få ut ur registret för din hjälp att nå en mindre eller större grupp i klubben? Jag kan hjälpa till med flera saker:

Listor med adresser, klasstillhörigheter, telefonnummer mm.

Ettiketter (adresslappar mm).

Inbetalningskort i olika utföranden.

Registerinformation

Mm mm.

Vilka uppgifter har jag om dig i registret? Du behöver inte oroa dig för att jag har några hemliga uppgifter, jag har bara de mest nödvändiga fakta för att vi snabbt ska kunna nå dig om något är på gång i klubben. Vad behöver jag veta? För att svara på den frågan måste jag först dela

upp alla medlemmar i två grupper, aktiva och stödjande, eftersom att jag inte behöver veta lika mycket om de som är rent stödjande.

Alla - namn, adress, postnummer & postadress, telefonnummer.

Aktiva - födelsedatum, klasstillhörighet.

Ett exempel på en beställning ur registret kan se ut så här:

Adresslista på medlemmar vars efternamn börjar på bokstaven D - K med sortering på adressen samt att personerna skall vara aktiva.

Ovanstående utdrag går snabbt att få fram, men eftersom att jag är landsförvisad till Halmstad (flygvapnet) så vill jag ha eventuella beställningar två helger innan du önskar ditt materiel.

En annan, lite roligare, uppgift som jag har tagit på mitt ansvar att försöka förverkliga är att hjälpa Gustav med JBO-uträkningen. För att göra vår mycket finurliga tävling lite roligare att följa så är det tänkt att jag skall delge er två delresultat och ett slutresultat varje år. Dessa resultat skall ges utrymme i Järlanyttis 2,3 och 4 nummer. Resultaten kommer inte att se ut som förut men uträkningen av poängen kommer att beräknas på samma sätt som förut (fast ännu lite mer exakt tack vare en övergång till beräkning på dator). Ur resultatlistan kan man i fortsättningen utläsa:

Placering, namn, klasstillhörighet, räknade tävlingar och poäng. Nytt från och med i år är att man kan se sina bästa poäng, men den största nyheten är tävlingen i tävlingen. För att höja statusen en liten bit på vår interna tävling så kan man nu se hur man har legat till i förhållande till sina kamrater. Du kan nu själv se om du har gått bättre på slutet av perioden eller om du har tappat mark i förhållande till de andra deltagarna i din klass.

Hur deltar du i denna tävling (med fina priser på årsavslutningen)? Enkelt! Du anmäler dig till en eller fler JBO-märkta tävlingar. Ju fler tävlingar du fullföljer desto större är chansen att du ska kunna slåss i toppen. Det finns fyra klasser, två damklasser och två herrklasser som i sin tur är uppdelade i varsin ungdoms- och seniorklass. I exemplet nedan har jag bara räknat på de fem bästa i damseniorklassen varför de inbördes placeringarna bara pendlar mellan ett och fem. För de som för statistik har jag även dragit ut en graf på hur de fem bästa införskaffade sina poäng. Ett par frågetecken som bör rätas ut är antalet JBO-tävlingar som du kan anmäla dig till, samt hur många av dessa som räknas för varje löpare. Antalet JBO-tävlingar varierar från år till år men brukar ligga strax över tio stycken (natt-tävlingar medräknade). Under förra året så räknades 11 stycken. Men även om man nu springer alla JBO-tävlingar så får man bara räkna sex av dessa i senior-

klasserna och fem i ungdomsklasserna. I ungdomsklasserna räknas bara dag-tävlingar. Om du springer fler tävlingar än dessa sex (fem) så räknas de sämsta inte in i ditt totala resultat.

Kort om poängberäkningen: Alla deltagare får en grundpoäng som är beroende av den klass man springer (i A-klass är grundpoängen större än i B-klass). Grundpoängen minskas sedan (om man inte vinner) mer och mer beroende av banlängd och den tid som

man är efter segraren. Den minsta poäng man kan få vid fullföljdt lopp är 20 poäng. I nästa Järlanytt kommer jag att ta upp lite mer om själva poängberäkningen och även förklara utförligt hur resultatlistan är upplagd. I nästa nummer kommer förhoppningsvis det första delresultatet att dyka upp. Tills dess hoppas jag att du tränat flitigt.

Hälsningar, Tommy

Utskriftsdatum 890318

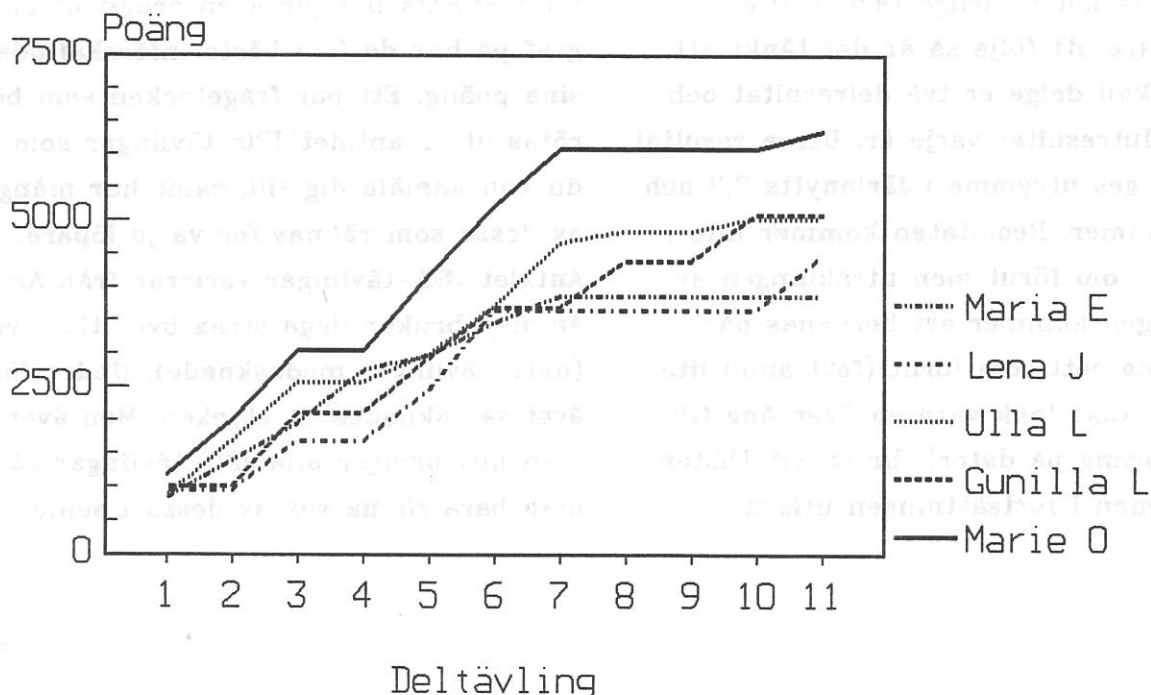
JBO - RESULTAT

KLASS: D 17-

Sid 00001

Placering & Namn	Inbördes placering	JBO-Resultat
1 Olsén, Marie	D18 1- 1- 1- 1- 1- 1- 1- 1- 1- 1- 1- 1	1168 1146 1119 1038 1011 876 (6) 6358
2 Larsson, Gunilla	D18 2- 4- 3- 4- 4- 3- 4- 3- 3- 2- 2	1092 1000 840 741 712 680 (6) 5065
3 Lindell, Ulla	D35 4- 2- 2- 3- 2- 2- 2- 2- 2- 3- 3	944 872 840 840 800 714 (6) 5010
4 Jansson, Lena	D21 3- 5- 5- 5- 5- 4- 5- 5- 5- 5- 4	1200 931 816 770 747 (5) 4464
5 Englund, Maria	D18 5- 3- 4- 2- 3- 5- 3- 4- 4- 4- 5	800 800 640 584 560 471 (6) 3855

JBO - Resultat
Klass D17-

Ungdomskommittén

När detta nummer kommer ut är ungdomsträningen redan i full gång. Det fungerar ungefär som förra året med träningarna, men själva kommittén är lite förändrad. I år är vi fyra stycken i kommittén: Janne Lindgren, Anders Wahlgren, Henrik Stjerneström och undertecknad. Som ni ser har Göran och Peter tackat för sig, och Anders har tagit det stora steget och gått med i ungdomskommittén. Fast egentligen är det inte ett så stort steg. Vad man behöver göra som ungdomsledare är att visa sig, prata med ungdomarna, planera lite och hålla i en träning då och då.

Fram till detta skrivs har vi mest planerat och ändrat lite, så att verksamheten ska passa oss i år. Pärmen med alla träningspaketen är lite förändrad. Vi har slagit ihop nivå 2 och 3, så nu har vi en nybörjargrupp, en mellangrupp och en lite svårare grupp. Detta gjorde vi för att det ska bli lite större grupper som utnyttjar varje träning, för som det var förra året kunde man som gästtränare ha två ungdomar på sin träning som man sättit ut kontroller till m.m. Detta känns lite trist, så genom denna sammanslagning hoppas vi på större grupper och mer entusiastiska gästtränare. Min personliga åsikt om det här är att Järila är en så pass liten förening, så det räcker med tre grupper för det 20-tal ungdomar som brukar kunna dyka upp.

I vår håller ungdomsträningarna på till den 30 maj, de två sista av dessa håller vi själva i.

Jag vill även påpeka att resten av klubben också är välkomna att delta på ungdomsträningarna. Här finns det genomtänkta, utlagda träningar som bara utnyttjas av ungdomarna. Passa på och träna lite teknik du också!

Tävlingsverksamheten i år hoppas vi ska bli större än förra året. Alla ni redan tävlingsaktiva i klubben, tala om för de ungdomar ni inte brukar se ute på tävlingar hur roligt det är att tävla!

Mina egna förhoppningar inför detta första år som ungdomsansvarig är att det ska komma riktigt många ungdomar på tisdagsträningarna, och att alla dessa träningsflitiga sätter igång och tävlar också.

Jag hoppas också att fler i klubben ska intressera sig för ungdomarna och erbjuda sin hjälp till oss. Då skulle allt fungera så mycket smidigare. Ungdomarna är Järilas framtid, hjälper hela klubben till att stötta dem kommer klubben att leva vidare.

Vi ses i vår!

Gunilla L.

TRÄNING

Snart är det trängsel i bokhandlarnas avdelning för reselitteratur och kartor. Det är de käcka Järlaiter som ska följa vikingarnas led mot öster för att visa framfoten i årets supershow

T J E C K O S L O V A K I E N S 5 - d a g a r s

Som vanligt blir orienteringsektionens expeditioner en härlig blandning av kultur, idrott, glada utbrott och utmaning av diverse rackarstycken och bortförklaringar.

Avresan blir den 23 juli (söndag) från Stockholm.

Färden går sedan till Trelleborg dit vi anländer om aftonen den sena. Därifrån tager vi färja till Sassnitz och befinner oss plötsligen bakom den så kallade järnridån. Då blir det nog missvisning uti kompasserna (vits).

Så far vi till Berlin, detta ljuvliga syndens näste. Där syndar vi efter bästa förmåga, och vi skall synda allra mest på några orienteringskartor och genom att hitta några tyska Orientierungsleufer zu pisen.

Programmet efter Berlin är ytterst hemligt enär Arbetsgruppen För Trivsamteter Under Järlas Långresor, AFTUJL, i skrivande stund sammanträder under högtidliga former.

Emellertid kommer vi att befinna oss i tävlingarnas omedelbara närhet dagarna för tävlingsstart. Och helst under tävlingarna, men det vet man inte så noga när det gäller några av oss.

Första etappen är den 1 augusti i bergen kring Novy Bor i NV tjecko. Det gör de andra också.

Vi bor på hotell, förstås, och ägnar alla eftermiddagar åt allehanda roligheter om vi hinner för alla priser som vi skall hämta.

Efter sista etappen, den 6:e, drar vi hem i flygande fläng.

GLAD NYHET 1

Styrelsen har i sin stora omtanke om och kärlek till medlemmarna beslutat att öka subventionen av resan. Nu kostar det ofattbart billiga 1.500:- för seniorer och äldre och 1000:- för yngre att åka med på två stenkul veckor.

GLAD NYHET 2

Det finns platser kvar! Anmäl dig till Roffe eller Fredrik på stubben, senast 1 maj.

Träningsansvariga våren -89

Diplomar

	<u>NIVÅ 1</u>	<u>NIVÅ 2-3</u>	<u>NIVÅ 4</u>	
4/4	Anders W.	Eva O.	Peter S.	
11/4	Roffe Lj.	Putte	Lasse E.	
18/4	Göran G.	Maud	Christer K.	
25/4	—Henrik—	Anders W.—	Gunilla—	Janne L.—
2/5	Karin G	Sören B.	Sune L.	
9/5	Janne N.	Fredrik T.	Jonas	
16/5	Lena Ja.	Roffe K.	Bengt H.	
24/5	—Henrik—	Anders W.—	_____	
30/5	—Gunilla—	Janne L.—	_____	

NACKARESERVATET

Fritidskarta producerad och utgiven 1989 av

Järla IF Orientering

OK Ravinen

Skogsluffarnas OK

Nu är den nästan klar - Kartan. I dagarna kommer ett provtryck och sluttrycket beräknas ligga färdigt före sommaren.

Kartkommittén arbetar vidare med "allemansupplagan" av kartan. Det är en karta med vandringsleder, sevärdheter mm markerade. Samt hembygdstext på baksidan. Kartan kommer att vara i vikformat, lätt att stoppa i fickan.

Rekognosörer har varit Gert Pettersson, Claes Gustavsson, Kjell Nilsson, Andreas Oxenstierna och Lasse Forsberg.

Ett tungt lass har dragits av Lasse Forsberg och Christer Karlsson från kartkommittén som har hållt samman projektet.

Redaktören längtar verkligen efter att få dra fram över Orrmossens blöta tuvor med en nyritad karta i näven.

Tiomilatipset

TIOMILATIPSET

Nu när ni i år har tränat så ordentligt och ambitiöst för Tiomila så skall vi väl tippa lika hurtfriskt.

Tio spänn kostar det och du kan ta hem storkovan! 70% av insatserna går till vinstpengar. Allt du behöver göra är att tippa de fem bästa dam och herrlagen samt Järlas placeringar.

Skriv på en vanlig papperslapp eller klipp ur nedanstående talong. Lämna tipslappen plus tio kronor till:

Fredrik Trahn
Freyvägen 32
133 00 Saltsjöbaden

Träffar du mig "in person" så kan vi göra upp direkt.

Fredrik "Gambler" Trahn

Poängberäkning:

Rätt segrare: 5 poäng

Rätt tvåa: 3 poäng

Rätt trea, fyra eller femma: 2 poäng

Lag med bland de fem bästa men på fel plats: 1 poäng

Rätt Järlalag på rätt plats: 5 poäng

Dessutom 3 poäng till den som är näst närmast, sedan 2 poäng osv.

Om ingen prickar rätt: 3, 2, 1 poäng i tur och ordning.

Som vanligt utdelas 2 bonuspoäng om man kan stava sitt namn rätt! Summan av kardemumman blir alltså 50 poäng

Penningfördelningen är mycket enkel: Vinnar'n sopar hem rubbet!

Sista inlämning: Ca 1 sekund innan startskottet i damkaveln!

TIOMILATIPSET

Så här tror jag att Tiomila slutar:

TIOMILA HERRAR

1.	Järila IF lag 1
2.	Järila IF lag 2
3.	
4.	
5.	

TIOMILA DAMER

1.	Järila IF lag 1
2.	Järila IF lag 2
3.	
4.	
5.	

Namn

TJEJVASAN

27 FEBRUARI 1989

Lördagsmorgon 26 februari 1989, mulet med visst inslag av regn samt ca 3 plusgrader. Gröna gräsmattor, snödroppar och krokus som blommar.

Så börjar färden mot punkten där texten "I FÄDRENS SPÅR FÖR FRAMTIDS SEGRAR", dvs vi var på väg mot Wasaloppets mål Mora. Ja, det var ju inte det "riktiga" Wasaloppet utan "bara" Tjejvasan. Det är just så som många av de etablerade långåkarna och självplågarna ser detta "spektakel" med bara tjejer. Tjejer, vilka många är lite extra välväxta om gumpen och kanske ser denna skidåkning på 30 km som ett trivsamt mål för att ta bort några av dessa hårt fastklamrade överflöds kilo. Men det skall alla veta att många också tar detta "spektakel" på djupast allvar. Många av de elittjejer som ligger närmast under "gräddan" ställde därför upp för att slåss på "riktigt". Det visade sig att Järlas tjejer också hade denna kämparinställning.

Dock tillbaka till lördagens upptransport till Mora. Det var ju samma helg som alla 08-or började sin sportlovsvecka. Vilka häftiga omkörningar! Nåja, nog med klagandet, och åter till ämnet. När vi närmade oss Rättvik började min medpassagerare, tjevvasaåkaren att se vit ut i ansiktet. Det var det hittills enda som liknade snö. Bara gröna eller bruna åkrar och skog utan ett enda snökorn. Jodå vi hade sett snö på nordsidan av någon skogskantad åker, men max skidåkning på den var knappast mer än 20 meter. Men med ett trollslag slog det så plötsligt om i väderleken, stora flingor (som våfflor) kom sakta dalandes. En och en halv mil från Mora hade vi sikt på nästan 2 cm snö, och ju närmare vi kom desto mer snö kom ner och därmed tjockare snölager.

Framme i Mora gladdes vi så åt nästan 10 cm ny blöt snö som lagt sig på de hopskottade spåren. Vilket enormt arbete man lagt ner för att kunna genomföra söndagens Tjevvasa! Vi hade bokat plats på hotel Ljustret där det visade sig att även vallningsexperten nummer 2, Lollo (Ragge är ju nummer 1), tillsammans med hustru Berit också bokat in sig. De hade redan tidigare provat de nyreparerade spåren och då, innan nysnön kom, funnit såväl spår som valla i god trim. Den nykomna snön och dess eventuella vallningsbekymmer berörde inte Lollo speciellt. "Vi får se imorgon bitti vad vi lägger på."

Superamatören i vallningsteknik, Göran, måste naturligtvis testa vad som var bra i det rådande föret. Efter ombyte vidtog vallning å la Kajsa Warg, dock ej paprika. Det visade sig att "den första smörjningen" inte blev helt lyckad. Redan efter kort transport i den nya blöta snön började vi nämligen se granarna från ovansida. Fantastiskt vad man kan bygga på med snö! Löjligt att gå och köpa stylvor, när det visade sig att fel valla var en mycket säker metod att komma högt upp. "Den andra smörjningen", som så här efteråt kanske var mer genomtänkt gav ett gott både glid och fäste. Nu hade jag lösningen till morgonens vallning, om vädret höll sig! (Vilket det inte gjorde!)

Under kvällstimarna snöade det ytterligare några centimeter, så nu fanns det ett säkert underlag för Tjevvasan.

Vid den tidiga frukost fick jag nästan maten i vrångstrupen på grund av att experten Lollo meddelade att han lagt på universalklister. Jag hade inget sådant klister (felplanering). Alltnog skidor, stavar, diverse packning ja allt som skulle med till det speciella Tjejtåg kördes till Mora station. Tåget som bara går från Mora till Oxberg en gång per år. Jo naturligtvis fick även den som skulle vara i skorna och på skidorna transport ner till stationen. Varför kan tjejer trivas så tillsammans? För det var vad man kände när man hörde musik, sång, tjo och stim. Till de som inte hade skidfördal fixade flinka Morakamrater hemmagjorda fördal av plastpåse i metervera. Handverks-
tradition?

Som coach kan man inte åka tåg utan här gäller bil. Därför åkte vi coacher i karavan till Oxberg för att vara med om start och vallning. Vallning? Var inte den klar? Jo, men det klagades på att glidet var för bra. Bakåt! Fram med goda vänners vallabox (tack Marie) och på med universalklister. Perfekt! Dvs så länge de goda damerna var vänliga nog att hålla sig i spåret. Men säg det lycka som är evig, naturligtvis var de tvugna att "prova" nysnösträngen och de berömda styltorna visade sig igen. Idogt skrapande och värmande fick bort den nylagda isen och de nu fint prepererade skidorna fick order om att se till att deras last inte skulle placera ekipaget i nysnön.

Tjejerna till starten, ca 1 km längre nordväst om Oxberg och själv ca 1 km upp till Oxbergs vätskestation för att få se färgpaketen fladdra förbi. Väl uppe, och ca 10 minuter före start, blev jag vittne till början ett intensivt snöande. Ner kom de berömda våfflorna. Detta kom att innebära en förskjuten start med ca 15 minuter då allt för många inte hade fått hjälp med att "klistra" rätt så att de åtminstone skulle kunna klara den första 2 km långa stigningen. 10.15 small i alla fall startskottet nere i dalen och efter ca 7 minuter kom så de första löparna ledda av Karin Värnlund, Mora, och Marie Johansson, Dala-Järna. Men tätt följda av Järnas tappra tjejer:

**Karin Andersson, Anna Qvarngård,
Marie Olsén, Gunilla Glanshed
och Berit Hanning.**

Ytterligare Järnatjejer var anmälda, men författaren beklagar att han tappat bort dessa i sina papper. Snälla ni lova att ni, som inte är nämnda med namn, inte blir ledsna, för allt genomförande var en jätteprestation.

Drygt halva sträckan var vidriga förhållanden, regn och snöblandat regn om vart annat. Resten var det att hålla sig i de nu allt mer vattniga spåren för att inte komma i åtnjutande av de berömda styltorna. Så därför slogs jag först med förvåning när jag strax efter Läde fick se Karin bara fem minuter efter den nu ledande Marie Johansson. Att sedan Anna och Marie kom bara ytterligare fyra-fem minuter senare gjorde gott i själen, som nu omgavs av en blöt och kall kropp. Bara ytterligare fem-sex minuter senare kommer så Gunilla och strax efter henne även Berit. Alla Järnatjejerna som jag visste av fanns inom tjugominuter efter täten när drygt halva sträckan var körd!

Ut till bilen och iväg till Mora på nu slirig vägbanan. Väl framme vid infarten till Mora åker jag precis över viadukten till parken när Marie Johansson passerar. Den fina snön som satt så fint på träden vid Läde hade förbytts till stora blöta pölar runt skidspåret in mot klockstapeln och målportalen. Men skam den som ger sig, har bara skidorna satt sig fast vid skobygeln så skall det minsann åkas.

Och nog åkte de, Järnas tappra Tjejvasatjejer. Först i mål kom förstas eliterna med Marie Johansson, Karin Värnlund och Annica Dahlman, men bara tjugofem minuter efter kom första Järnatjej, Karin Andersson, preliminär placering (pp) 69. Sedan formligen droppade det in Järnatjejer, Anna pp 86, Marie pp 107, Gunilla pp 167 och Berit pp 193. De första fem Järnatjejerna inom 200! Visst var det bra!

Men det skulle visa sig att det var ännu bättre! För vad sägs om att de blev 5:e klubbtag bara ca 1.20 minuter efter fjärde lag? Bra, va?

Men eget engagemang gör ju människan blind, därför blev jag snabbt anvisad min plats när jag på en tisdagsträning efter "riktiga" Wasaloppet undslapp mig lite av detta som jag nu relaterat. Jag fick då klart för mig att Tjejvasan inte kunde anses som någonting annat än ett lopp där man bara tog sig fram för att få tidsfördriv och knappast kunde ses annat än som en samling tanter som skumpade bort lite av det förmyckna underhudsfettet.

Jag tycker ändå att tjejerna gjorde en bra insats. Tyck gärna själva.

Vid pennan Göran Glanshed, 44, amatörvallare.

C O M E B A C K

JAG KÄNDE BADE SPÄNNING OCH FASA INFÖR DEBUTEN I ÅRETS TJEJVASA:

Men anmäld var jag och det var nog fler än jag som åkt väldigt lite skidor (ca 15 km i december). Men sprungit hade jag gjort och även dragit lite pliktskyldigt i slangarna.

Pappa skulle vara vallare, så skidorna var det inget idé att skylla på. På startlinjen stod ca 1500 tappra skidåkerskor, hälften hade valt att stanna hemma. Framför oss låg 3 mil skidspår, med 2,5 dm nysnö över. Därför kunde bara ett skidspår utnyttjas, det som den första tjejen använde. Ville man åka om så blev det tvärstopp.

Pappa hade vallat med Universalklister och silver blandat. Det var perfekt smorning, jag hade bra fäste hela loppet.

Jag ställde mig i första ledet, optimist måste man vara. Eftersom vi startade i Oxberg så fick vi starta med en kraftig stigning, den sk "suckarnas backe". Jag la mig ca 30:de och sedan var det bara att hänga med. Det kändes "görfint". Vid 9 km fanns den första vätskestationen, härligt. Strax därefter stod pappa med specialdricka (hemligt recept). Han såg lite chockad ut, tänkte väl på vadet. Han hade lovat att om jag kom bland de 50 bästa så skulle jag få 50 kronor.

Efter 13-14 km så stod pappa igen, och det var där det började att kännas jobbigt. Det var som att åka in i en bergvägg. Armar och ben ville inte vara med längre. Fler och fler åkte om mig, inte ens specialdrickan kunde väcka några större livsandar i mig. Men någonstans inom mig fanns det i varje fall någon gammal envishet kvar, så jag fortsatte att streta mot Mora.

När jag sedan närmade mig Mora så började jag att pigga till. Det var nog det skönaste upplopp jag åkt. Men så ledbruten som jag var på kvällen och dagen efter har jag nog aldrig varit. Placeringen blev 69:a och det är jag nöjd med, och så slapp ju pappa att lätta på plånboken.

Så tjejer träna och ställ upp nästa år i tjejernas egen skidfest.

av KARIN ANDERSSON

Chefen har ordet

Styrelsen väljer man på årsmötet, och sen är allt frid och fröjd. Ledamöterna försvinner ut i natten och återkommer till nästa årsmöte. Eller ...

Nehej du. Styrelsen gnetar och gnider och tänker och beslutar av hjärtans lust under hela året. Allt syns inte, ej heller hörs, men det beror på att styrelsen är så anspråkslös. För utom att tänka stora tankar släpar de flitiga ledamöterna med granförsäljning, soppkokning, kartritning, indrivning, utdrivning, städning, ungdomsträning, resefix, tävlingsarrangemang och allehanda pyssel.

Det är naturligtvis helt fel. Styrelsen skulle alltid få rena overaller när den kommer till Järlagården. Medlemmarna kunde gott turas om att träna åt ledamöterna så att dessa icke slits ut i onödan. Så skulle styrelsen ha kavaj och slips och stå på sidan och titta när alla andra skitar ned sig. Och tugga tuggummi. Det gör högdjuren i andra idrotter, det har man väl sett på TV.

Nä, det verkar inge kul ...

Låt oss i stället kika i protokollet från styrelsens marsmöte. Det ger en bild av vad vi i styrelsen sysslar med:

- Styrelsen vakar över att ungdomarna och deras verksamhet samordnas med resten av medlemmarnas aktiviteter så att vi alla fungerar i samma gäng.
- Vi beslutade att 2 dam resp herrlag skall starta i 10-mila, att föreningen står för kart- och materialkostnader vid alla teknikutövningar och att Dalatävlingsresorna bekostas av föreningen på vanligt sätt.
- Styrelsen beslöt att ta fram en ny lärkarta i området från Järlagården och ner mot Källtorpssjön.
- Arbetet med bättre organisation av verksamheten fortgår för att kunna spikas vid nästa årsmöte.
- Orienteringssektionen bygger till damernas omklädningsrum för att skapa bättre förutsättningar för träningstrivsel bland alla våra många tjejer.
- Förhandlingar om SM-arrangemang 1994 pågår. Vi planerar att arrangera "Skärgårds-SM" tillsammans med Ravinen, Gustavsberg och Haninge. Vi väntar på beslut från StOF och SOFT.

Som synes är det både kortsiktiga beslut som rör det löpande arbete och långsiktig planering. Dessutom pågår ett löpande jobb bakom kulisserna med kontakter med kommunen, sponsorer, andra klubbstyrelser, distriktet och SOFT.

Vår styrelse jobbar väldigt informellt, men idrotten älskar papper och det syns på floden av kuvert som väller in över oss. Det mesta kräver någon form av agerande. Det skall besvaras, rapporteras, anmälas etc. Den delen skrattar man väl inte ihjäl sig åt, men skit samma. Skall man gå omkring och hänga sig i läpparna för lite paper blir inga barn gjorda eller vad det heter.

Men det blir det. I Järla föds som aldrig till förne, vilket inte är beslutat i styrelsen. Något får medlemmarna faktiskt försöka klara på egen hand ...

Modern och den försvunna staven

av ISA TRAHN

Söndagen den 5 mars gick starten för årets Vasalopp mot alla odds. På grund av den snöfattiga vintern trodde man att detta mandomsprov ej skulle kunna genomföras. Men alla som känner en mas förstod att dalkarlarna skulle satsa allt. Alla gick "man ur huse" för att inte den 66 år långa traditionen skulle brytas.

Av 10 000 anmälda infann sig ungefär 7 000 män och kvinnor för att, mest för sig själva, bevisa hur otroligt duktiga de är. De mest ivriga intog startplatsen redan vid tidig gryning, dock sågs någon komma släntrande mot starten 20 minuter efter det att siste löpare hade givit sig iväg.

Väderförhållandena hade nod inte kunnat vara sämre. Temperaturen visade +2 grader och det snöade "lappvantar". Utanför startfällan var marken täckt av snöblandad lera. Speakern manade till lugn och vädjade till alla tävlande att ta det lugnt och inte tjuvstarta. Friskis och Svettis hade sänt några av sina hurtiga representanter som till häftig discomusik ledde uppvärmningen av alla för skidåkningen så viktiga muskler.

Klockan närmade sig det spännande startögonblicket då alla skulle ge sig iväg den 9 mil långa och strapatsrika färden mot Mora. Till tonerna av passande marschmusik gav sig åkarna iväg. Av SONEN var MODERN vidtalad att på ett bestämt ställe stå utposterad med extra stavar. Detta i den händelse att de ordinarie stavarna skulle brytas i fighten ut från startgården. Nu efter efter att ha följt detta otroliga mastodontlopp förstår jag vikten av att ha en bra startposition. Tidigare ansåg jag att det kunde väl inte ha stor betydelse var man startade alla skulle ju ändå till Mora.

Nåväl jag befann mig alltså där jag skulle vara. Nervositeten tilltog. "Tänk om jag inte ser Fredrik". Löparna närmade sig, först kom en ensam åkare, sedan kom några till och sen så exploderade det fullkomligt av skidåkare, skidor och stavar. Att överhuvud urskilja någon person ur denna massa var fullkomligt omöjligt. Inte ens för en stolt moder var det möjligt att se något av sin lille plutt, och faktiskt är jag glad för det efter vad som sedan hände.

Jag stod alltså med stavarna beredda ivrigt spanade in i massan av åkare när plötsligt en stilig schweizare lösgör sig ur hopen och rycker till sig den ena av stavarna. Med ett "Thank you very much" och ett leende stakar han iväg mot Mora. Jag uppskattar att jag förstod engelskan. Jag uppskattar också att sonens egna stavar höll loppet igenom. Vad som hade hänt annars törs jag inte tänka ens på.

Nu vidtog ett otroligt kånkande och bärande av sonens efterlämnade bagage. "Vad hade ahn i alla väskor?" Vid närmare kontroll visade det sig vara som följer: 1 st strykjärn (!), 1 st gasolbrännare, 1 st "bergssprängare", 1 st vallabox, 1 st skidfodral innehållande reserver av det mesta. Väskorna rymde dessutom ett okänt antal, och förmodligen för ett Vasalopps genomförande, helt outhärliga utensilier.

Med detta gepäck påbörjade modern vandringen mot bilen i Transtrand. En sträcka på ca 2km. Dalmasarna hade ju "tagit sig för" att enkelrikta de flesta vägar i Västra Dalarna.

Färden mot Mora påbörjades. Sonen hade noga planerat och instruerat om lämpliga platser där utsänd personal skulle finnas tillgänglig. Första kontrollen var i Tennäng. Där skalades apelsiner, togs fram saft, bröts chokladkakor och delades bananer. Den förhoppningsfulla modern såg nu fram emot en mysig fikastund. Men det visade sig snart att ingen av åkarna var intresserade av detta.

Skidlöpare passerade hela tiden, men så dök "Henke-Denke" upp. Han var i god form och frågade efter var Tranan fanns. Efter några minuter flög även nämde fågel förbi.

All ouppäten mat packades ihop och medfördes i ilfart till nästa utpost. Där hade Järila-pojkarna sammanstrålat och passerade i glatt samspråk, dock utan att intaga något av servicepersonalens utsträckta mat.

Nästa kontroll var belägen på en myr, då hade Tranan passerat Soldat Stjernström. Gasen i botten till Gopshus. Där tillfrågades några infödda ynglingar var Vasalopps spåret var beläget. De pekade upp mot skogen och sa "Vi tror att det är där uppe nånstans". Gopshus-aggare har nog andra intressen än skidåkning.

Nu hade ca 6 mil avverkats och servicepersonalen hade hunnit kasta i sig lite fika. Fredrik passerade och nu började väntan på nästa Järlait. För att inte missa nästa kontroll beslutades att servicegruppen skulle delas upp i två lag, innehållande en person i varje. Ena halvan begav sig med bil (den enda) till Läde, och den andra halvan inväntade Stjernströms pojk.

Snart kom han käande och moderskänslorna tilltog våldsamt. "Stackars Henke. Varför gör du på detta viset?" Nåväl några klunkar saft (äntligen), lite godis och glada tillrop gjorde att fjälljägarn fortsatte med siktet inställt på Mora.

Det gällde även för den billöse coachen. En snabb förflyttning till Läde måste bli med "tummen". Att lifta i Dalarna visade sig vara väldigt lätt, och servicegruppen var snart samlad igen. Saftbägare iordningställdes. Detta sågs dock av en för oss helt okänd man som greppade den och tackade så mycket. Denna gång på svenska.

Vi tyckte att det hade blivit lite väl stressigt och hetsigt att vara coach. Bestulna på en stav och en saftbägare. Sonen kom stönande och sa att han var helt slut. "Usch, vad skall Vasalopp vara bra för, tänkte modern." Henke dröjde och än en gång kom liftar-tummen till användning. Lift erbjöds av en smålänning som hade råkat komma in på enkelriktat område. Han skulle till Sälen(!), men var tvungen att ta vägen över Mora för att komma till Högfjällshotellet. En extra sväng på sisådär 15 mil.

Vasaloppssegraren nådde Mora kl 13.40 och servicegruppen anlände 14.15. Det hade tagit oss längre tid att förflytta oss de 9 milen. Sedan kom då sonen på upploppet, och nu stod det klart för mig varför han inte haft tid till en enda liten paus. Lasse Englund låg bara 50 meter framför! Tranan ökade, ökade och ökade men inget hjälpte. Lasse behöll försprånget om än med viss möda. I mål skilde det endast 1 sekund, och Lasse hade även detta år besegrat lill-pojken. Nu förstår jag att en sekund kan betyda allt eller inget.

Henrik kom snart och placerade sig bland de 1000 första, han ansåg sig vara nöjd med sin tappra insats.

Nu återstod bara efterlysning av löpare nr 24 från Schweiz. Det fick bli både på engelska, tyska och franska. Men vad heter stavar på franska? Efter flera timmar, många frågor och långa promenader fram och tillbaka i Mora, så återfanns staven i källaren på hotell Siljansnäs. Den gode schweizaren trodde nog att

allt som fanns efter Vasaloppsspåret var allmän egendom. Synd att han bara ville ha staven!

Nu kunde äntligen modern andas ut och hela historien om den försvunna staven kunde delges sonen.

Sensmoral:

Att åka Vasalopp är ansträngande men att vara coach är nog än värre.

Skidsäsongen 1989

Höstträningen startade bra med upptaktsträff söndagen den 23 okt vid Alby Friluftsgård, Tyresö med ungefär 20 st ungdomar, sedan hade vi träning tisd, torsd och lördagar.

Den 29 okt arrangerade vi en träningsdag för söderklubbarna inom Sthlm Skidförbund, ett 20-tal hade hörsammat kallellsen men tyvärr saknade söderdistriktet en tränare från förbundet.

I början av november kom det snö och det såg väldigt lovande ut och vi kunde åka på golfbanor och ängsmark. Vårt träningsläger i Harsa var mellan 3 dec - 10 dec under denna vecka var vi 25 st som tränade under ledning av Ragge A. samt med hjälp av Lollo Haning som filmade med vidiokamera hur ungdomarna åkte för sedan på kvällen spela upp vad som var bra och vad som behövde rätas till.

Den 8 dec var jag hemma för att taga emot julgranar och då hade det kommit ytterligare snö i Stockholmstrakten. Men säg den glädje som varar till jul och nyår var snön borta.

Ett DM kunde köras av alla 15 km herrar 5 km damer som arrangerades i Gimo på ett hopskottat spår den 21 jan.

I januari kunde våra ungdomar tävla i Dalarna men även där var snön på upphållning t ex i Hofors regnade det.

SM i Bollnäs fick flyttas till Harsa och när våra ungdomar skulle tävla i Harsa den 4 februari så var det bara is kvar.

Vår tävling Saltsjöbadsloppet den 11 febr fick inställas likaså Nackamästerskapen för ungdom den 11 mars.

Saltsjöbadens Företagareförening sponsrade oss med två nummer-serier av nummerlappar till våra planerade tävlingar. Vi tackar hjärtligt för stöd med vårt arbete inom skididrotten.

Som sammanfattning har vi i Stockholmstrakten inte haft en så dålig vinter på mannaminne och en prövning för våra ungdomar och ledare.

Men vi får ta nya tag med förhoppning av framtida snörika vintrar.

Lennart H

RESULTAT PRISTÄVLING JÄRLANYTT 4/88

Den här tävlingen rönt ett stort intresse bland läsarna, och vi fick in många svar på frågorna. När vi sprättat upp alla kuverten visade det sig att 6 st rätta svar inkommit. Dessa duktiga människor är: Ulla-Britta Hall, Åke Hall, Bengt Hall, Anders Hall, Eva Lotta Hall och Anna Hall (klipsk unge).

Från dessa namn skulle en vinnare utses. Detta skedde vid en lottdragning på Järлагården den 28/3. Den lyckliga vinnaren blev EVA LOTTA HALL, som erhåller det fina första priset PRENUMERATION PÅ SKOGSSPORT 1989. Grattis!

Puh! Jag lyckades klamra mig fast i TTK ännu ett år. Det var med nöd och näppe, för det verkade som om dessa var valberedningens mest attraktiva erbjudande i år. Vi har till ooh med fått påökt. De som fixar och grejar i årets upplaga av TTK är: Bengt, Tranan, Roffe K, Carina L, Ulla L och Gunnila. Vilket gäng!

Gympan har just slutat men skogsträningen är i full gång. Köerna ringlar utanför Järlagården. På tisdagarna serveras det som vanligt soppa efter träningen, som i huvudsak är inriktad på att förbättra löpförmågan. Torsdagarna är vikta åt teknikträning av alla de slag. Träningarna kommer att ligga inom rimliga avstånd från Järlagården. Därför kommer en samling att ske där kl. 17.45 på torsdagarna, kolla för säkerhets skull träningsprogrammet.

I april blir det som vanligt ett späckat program. För den som är riktigt sugen på att tävla finns det 7 tävlingar på 10 dagar. De du Sune med familj. Vårens stora mål är naturligtvis Tiomila och för att få in den rätta kavlekänslan så ställer vi självklart upp på Luffarkavlen och Tiomilarepet.

Möten och träffar är något som ligger i tiden. Därför har vi haft Årsmöte, Upptaktsmöte och Planeringsmöte inför sommarresan. Planer har smidits och verksamheten har summerats. På upptaktsmötet offentliggjordes ett preliminärt lag i damernas och herrarnas Tiomila. Betrakta det hela som en Oscarsnominering och börja att fila på formen inför den stora dagen D. Om du inte har blivit nominerad så har du nu fått en anledning att träna ännu hårdare.

Järlas stora satsning blir i år sommarresan till Tjeckoslovakien och deras 5-dagars tävling. Mer om detta på annan plats i detta nummer. Självklart blir det en Dalaresa, 19-21 maj. Två tävlingar i Malung (varav en är en kvällstävling på

sprinterdistans) och Siljanskaveln i Våmhus. Anmäl dig i god tid så vi kan boka bussar och logi. Övriga stortävlingar att se fram emot är Sprinter-KM den 25 maj, Gipsfoten den 10 juni och Jukola den 17-18 juni.

Som du vet går VM i Sverige i år, närmare bestämt i Skövde. Samtidigt som VM-veckan och i anslutning går Ungdomens Tiomila och fem individuella tävlingar (bla på VM kartan). De dagar man inte själv tävlar går VM tävlingarna. Det här låter ju toppen. Men det finns ett krux. Anmälan till det här tävlingarna, som går i vecka 33, går ut redan den 15 maj. Lena sätter upp en speciell lista å Järlagården. Spring dit och fyll i.

RAPPORTERAR

FREDRIK TRAHN

JÄRLA MOT

GUSTAV GRANDIN

MITT

22

VASALOPP

GUSTAV GRANDIN

DET BLIR INGET Vasalopp i år! Ja det var den allmänna uppfattningen några veckor innan det 66:e Vasaloppet skulle genomföras den 5:e mars. Som bekant har vi ju haft den mildaste vintern på minst 233 år. En kompis som flög över området 2 1/2 vecka innan berättade att det var i stort sett snöfritt.

Men undrens tid är inte förbi. Helgen innan loppet vräkte snön ned, och arrangörerna kunde på söndagskvällen meddela att "vi kör".

Vasaloppssnö hela bygdens angelägenhet

Sämsta tänkbara före väntas

Kalla kårar gick utmed min rygg. Jag hade chansat på att loppet skulle bli inställt och hade inte åkt en meter skidor på hela vintern. Men jag ville inte missa mitt 22:a Vasalopp i rad. Jag gjorde det enda raka, plockade fram skidorna ur källaren och drog iväg upp till "Järllas" snösäkra ställe - Harsa. Där lyckades jag under två dagar köra nio varv på lätt milen. Mer kan nog inte begäras av en som inte ens är medlem i skidsektionen. Visst kändes det i kroppen. Men det var nog bättre att ha åkt motsvarande ett Vasalopp innan än ingenting alls.

På lördagsmorgonen den 4:e var vi ca 10 medlemmar i minskidklubb -FMV-Sport- som tillsammans med Krigsskolan åkte upp till vår förläggning i Transtrand. Normalt brukar det vara ett 25-tal, men av kända skäl hade många fallit i från i år. För att göra en lång historia kort; dvs efter att ha ätit på gränsen till att spricka, fått väderprognoser från kollegor, snackat valla, sovit, besökt herrummen vid startplatsen så gick plötsligt startskottet.

När jag i sakta mak satte igång i blötsnö och med "Radet-skymarch" dånande i högtalarna var min enda målsättning att genomföra loppet inom maximitiden. Men ganska snart märkte jag att det inte var så mycket värre än tidigare år. Visserligen var det plusgrader, men blötsnöen upphörde och så småningom blev det sol. Spåren var ju inte så mycket att hurra för, blöta med vattesamlingar och isknölar. Men jag tyckte att jag med lila klister och universal i trampet tog mig fram riktigt hyggligt på mina Madshus-skidor (ett bra märke i detta därhuslopp).

Min lapp med de senaste årens passertider kunde jag snabbt slänga. Farten var ca 1 mil i timmen. Inte särskilt imponerande, men mer kan man inte begära av en som till 99% lever på löpträningen

Sämst var spåren kring Mångsbodarna. Så när jag kom dit så tänkte jag att nu börjar helvetet. Men spåren blev bättre och utan någon större dramatik kom jag i mål på en tid kring 9.19.

Sista milen åkte man i stort sett på en snösträng med barmark runt om. Tack förresten du lilla kille som strax efter Eldris gav mig en leverpastejsmacka. Sällan har en sådan smakat så gott.

Segrartiden blev pga det dåliga föret lång, 5.09.33 (Jan Ottosson), dvs en timme sämre än normalt. Några Järllaiter såg jag inte till mer än Kerstin Englund och Lennart Lindström som stod och hejade.

I skrivande stund har jag inte tillgång till hela resultatlistan. Men från tidningsuppgifter ser jag att Lasse E och Fredrik T hade ca 6.14, Jan Erik W 7.57, David E 8.09 och Åke H 8.19. Säkert har jag glömt någon.

Min skidvinter blev denna gång 18 mil på 5 dagar. Men jag har i alla fall genomfört mitt 22:a Vasalopp i rad. Kanske blir det så småningom 30 eller mer, vem vet. Men då kanske min skidträning måste genomföras på ett annat sätt...

Hur som helst, jag brukar inte känna att det är vår förrän Vasaloppet är genomfört. Även om vi nu haft en underlig vinter, så känner jag samma sak i år. Det hade varit tråkigt om Vasaloppet blivit inställt, känner jag nu efteråt

av GUSTAV GRANDIN

TRANAS ÅR

"DET EUROPEISKA TRANARET 1988

Såsom framgår av ett utförligt uttåg i kommande nr av VF har 1988 utsetts till det första "europeiska tranåret". Meningen är att man genom förenade ansträngningar i de länder som berörs av den europeiska tranans häckning, sträck och vinteruppehåll bättre skall kunna kartlägga artens sträckvägar, viktigare uppehållsorter, tids- och väderfaktorer i samband med häckning och flyttning, växlingen mellan biotoper och föda samt, i den mån det är möjligt, antalsregistreringar, m.m., m.m. #

För ungefär ett år sedan, en kväll på Järlagården, sa Jonas till mig:
- E're i år genombrottet kommer? Det är ju Tranans år i år!

"Tranan är en fågel som nästan alla känner till. Den har alltid tilldragit sig människans intresse, bl.a. genom sin storlek, sina vittljudande trumpetande läten, beskrivningarna av den berömda trandansen, sitt undångömda levnadssätt på häckningsplatserna..."

Jag förstod inte riktigt vad han menade och gav honom ett oförstående tillbaka, mumlande något om kanske det kanske. Sen funderade jag inte mycket mer på det hela, jag glömde bort det hela.

"Om det är någon del av tranornas biologi som är dåligt känd världen över, så är det näringsvalet och dess betydelse för häckningsframgången m.m. #

"Alla väldokumenterade iakttagelser av tranornas näringsval i olika delar av landet, under olika delar av året och i olika åldrar är oerhört värdefulla. Detta gäller inte minst i de fall där tranor anses göra skada på växande gröda etc. #

Tävlingarna kom och gick och snart var också höstsäsongen avslutad utan bra resultat på tävlingarna. Men så en dag i september från en tävling lyssnade jag lite förstrött på bilradion. Det var mottagningen så jag var tvungen att lyssna på P1. Några gamla st och surrade en massa i ett naturprogram. Plötsligt så sa den ena fick mig att tvärbromsa och köra in mot trottoarkanten:

"Vi tackar därmed Alf Karlsson för informationen om Tranans år

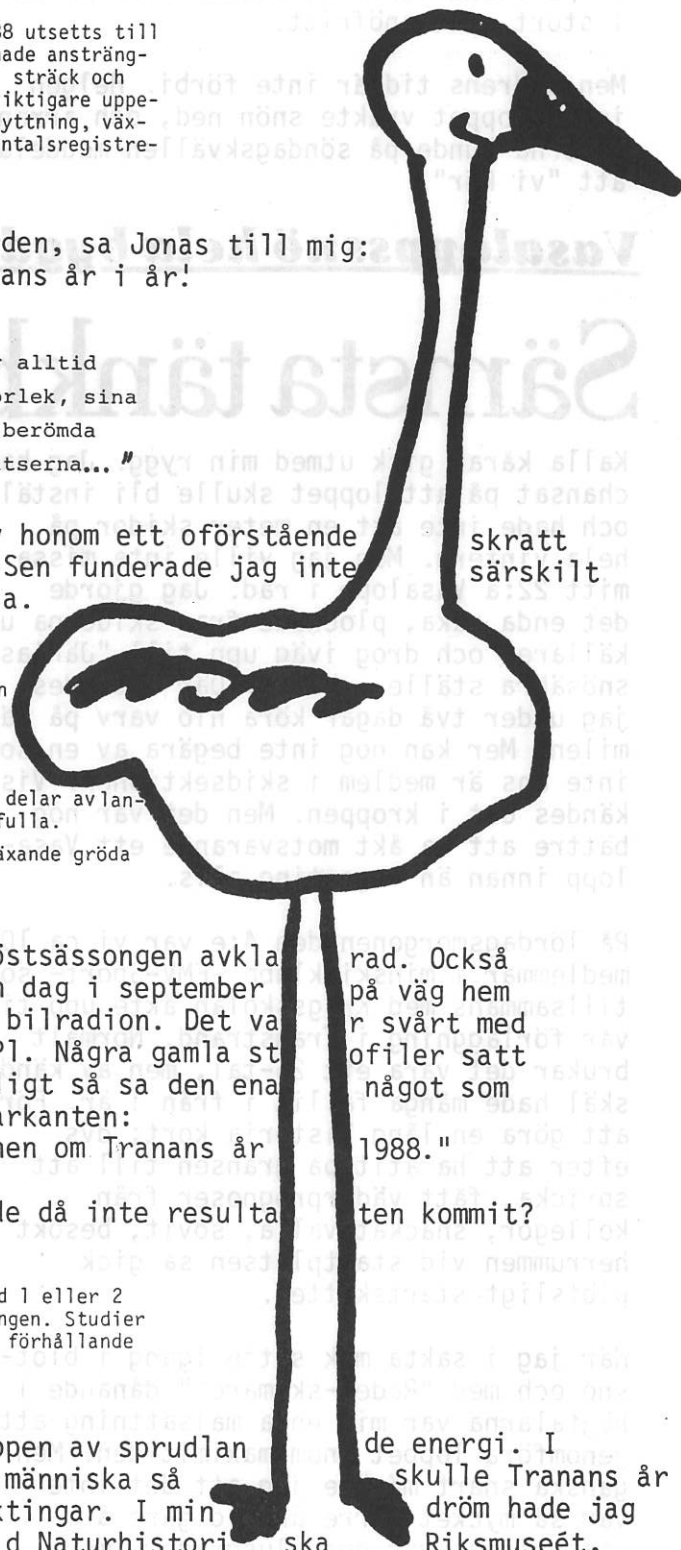
Hade han alltså haft rätt Jonas? Men varför hade då inte resultat

"Inom Sverige kan vi räkna med att de lyckosamma tranfamiljerna (med 1 eller 2 och ytterligare sällsynt 3 ungar) håller ihop under hela höstflyttningen. Studier som visar proportionerna mellan en- och två-barnsfamiljer, gärna i förhållande till den övriga populationen, är ytterst värdefulla. #

Morgonen därpå vaknade jag sprallig i hela kroppen av sprudlande energi. I drömmen hade allting löst sig. Eftersom jag är människa så skulle Tranans år infalla ett år senare än mina fjäderprydda släktingar. I min dröm hade jag fått det förklarad av en ornitologprofessor vid Naturhistoriska Riksmuseet, det hade visst något att göra med Tranans livscykel. Å det är klart så måste det vara, det är därför som framgångarna uteblivit.

Sedan dess har jag varit inställd på att det är 1989 som kommer att bli Tranans år. Vad det kommer att innebära får framtiden utvisa. Men det är klart VM går i Skövde...

Jag väntar med spänning.

skratt
särskilt

rad. Också
på väg hem
r svårt med
ofiler satt
något som

1988."

ten kommit?

de energi. I
skulle Tranans år
dröm hade jag

Vandringspris KM

Resultat 1988 (sprinter, natt, dag)

H21

1.	Bengt Hall	5 + 0 + 5 = 10	(poäng 1988 - 5)
2.	Lars Långberg	3 + 0 + 3 = 6	(3)
3.	Lennart Hävrén	0 + 5 + 0 = 5	(2)
4.	Christer Karlsson	0 + 3 + 1 = 4	(1)
5.	Jonas Andersson	0 + 1 + 2 = 3	
6.	Sune Lindell	2 + 0 + 0 = 2	
6.	Göran Olsson	0 + 2 + 0 = 2	
8.	Jonathan Lindell	1 + 0 + 0 = 1	

Sammanlagt 1985 - 1988

1.	Bengt Hall	12 + 5 = 17
2.	Christer Karlsson	5 + 1 = 6
2.	Lars Långberg	3 + 3 = 6
4.	Lennart Hävrén	3 + 2 = 5
5.	Tord Jansson	3 + 0 = 3
5.	Rolf Karlsson	3 + 0 = 3
7.	Göran Olsson	2 + 0 = 2
8.	Jonas Andersson	1 + 0 = 0
8.	Ulf Olsson	1 + 0 = 0

Anm. Vid lika poäng avgör placering på Dag-KM.

D 21

11.	Marie Olsén	5 + 5 + 0 = 10	(poäng 1988 - 5)
2.	Carina Lundmark	0 + 0 + 0 = 5	(3)
2.	Ulla Lindell	2 + 3 + 0 = 5	(2)
4.	Maud Liljekvist	0 + 0 + 3 = 3	(1)
5.	Anna Larsson	3 + 0 + 0 = 3	
6.	Elisabeth Argus	0 + 0 + 2 = 2	
7.	Maria Englund	0 + 2 + 0 = 2	
7.	Gunilla Glanshed	1 + 1 + 0 = 2	
9.	Lena Jåfs	0 + 0 + 1 = 1	

Sammanlagt 1985 - 1988

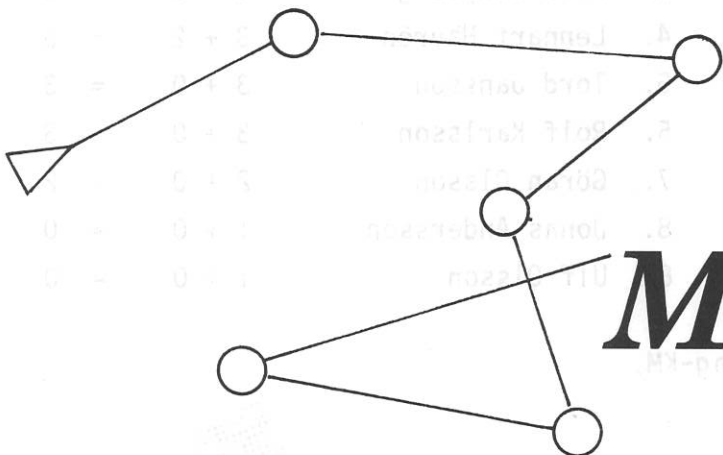
1.	Marie Olsén	10 + 5 = 15
2.	Lena Jansson	13 + 0 = 13
3.	Anna Karin Olsson	8 + 0 = 8
4.	Maud Liljekvist	5 + 1 = 6
5.	Elisabeth Argus	3 + 0 = 3
5.	Carina Lundmark	0 + 3 = 3
7.	Gunilla Glanshed	2 + 0 = 2
7.	Ulla Lindell	0 + 2 = 2
7.	Eva Olsén	2 + 0 = 2
10.	Gunilla Larsson	1 + 0 = 1

Järlas prestationsmärke 1988

Elit (5000 p)	Lena Jansson
Guld (2000 p)	Maria Englund Lena Jåfs Gunilla Larsson Ulla Lindell Sune Lindell
Silver (750 p)	Marianne Eriksson Per Olov Eriksson Torbjörn Engberg Roland Larsson Mattias Lindgren Anders Wahlgren
Brons (150 p)	Carina Lundmark Roger Frändén Robert Hanning

SOFT:s märken 1988

Elit I	Lars Englund
Guld	Kerstin Englund Fredrik Trahn
Silver	Gunilla Larsson Marie Olsén Louise Wiberg
Brons	Maria Englund

Mästerskapet

Han är svår att komma åt - klubbens banläggningmästare. I år var det emellertid fan så nära ...

En högoddsare var bara 9 poäng efter honom, 3687 mot 3696!

ANDERS ASPLUND plockade (som vanligt) hem segern i Banläggnings-KM. Fattas bara, distriktsmästare och 25-mannabanläggare 1990 som han är!

Men den som höll på att bita huvet av Anders var en herre som lyckats knäpa till en rackans bana han också - ÅKE HALL!

De två likvärdiga banorna var av helt olika karaktär. Åke hade fler kortsträckor än Anders. Banorna gick dessutom i olika varv, en i högervarv och en i vänstervarv i det enda användbara terrängpar-

tiet i kartans nedre del. En ovanligt svår banläggningsuppgift är nog en bra beskrivning av årets tävling.

ROLF KARLSSON placerade sig på tredje plats. Inte konstigt alls, han brukar hålla sig framme och nosa på täten nästan varje år.

H I M L A K U L är det att MARIA ENGLUND lyckades knycka 4:e platsen. Bra gjort av junioren, som dessutom slog farsan så det visslade om det.

- 5 Gustav Grandin
- 6 Göran Glanshed
- 7 Lasse Englund
- 8 U-B Hall, näst bästa dam!

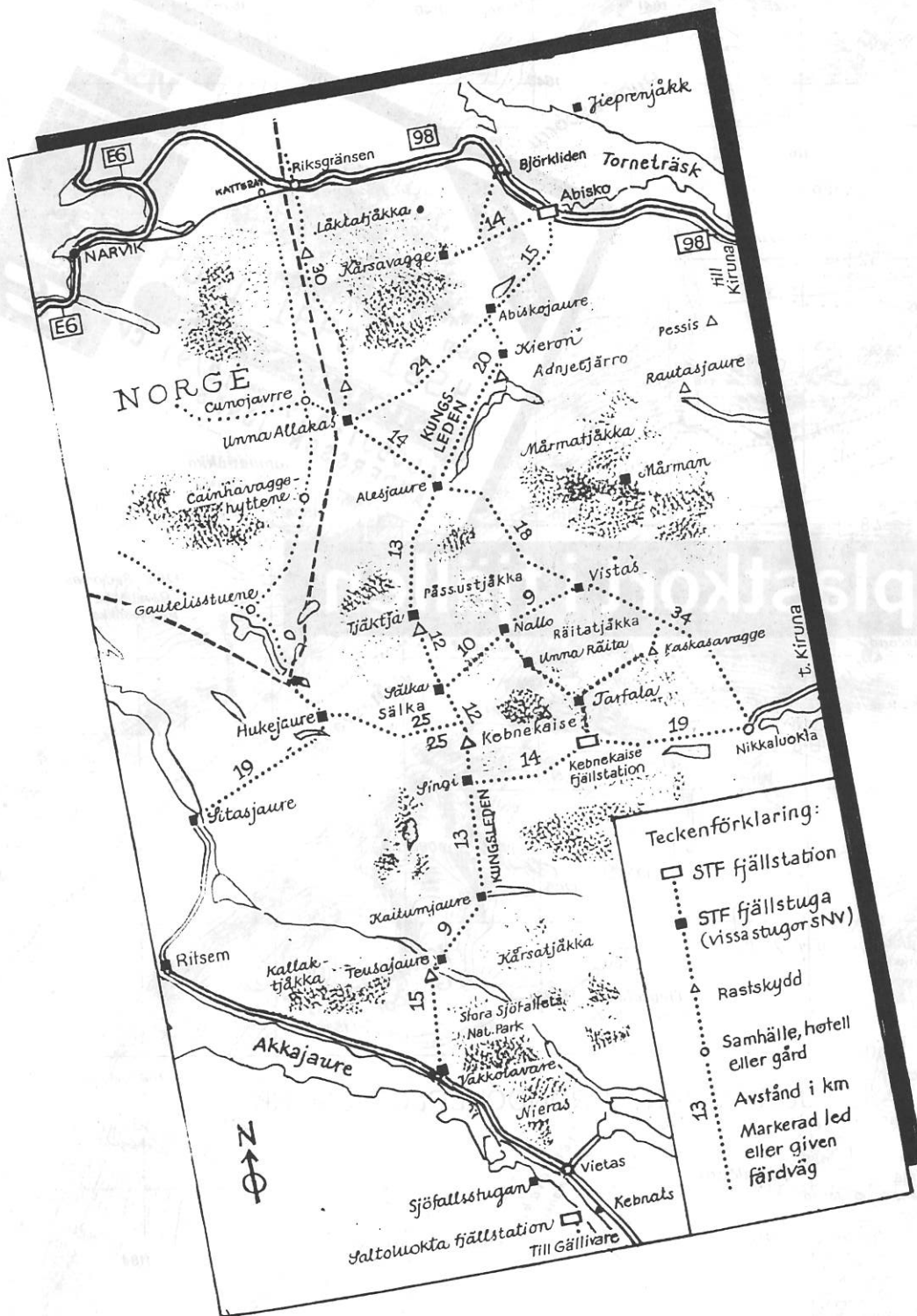
Med plastkort i fjällen

NIKKALOUKTA - RIKSGRÄNSEN - ABISKO

ANDERS WAHLGREN
JONAS ANDERSSON

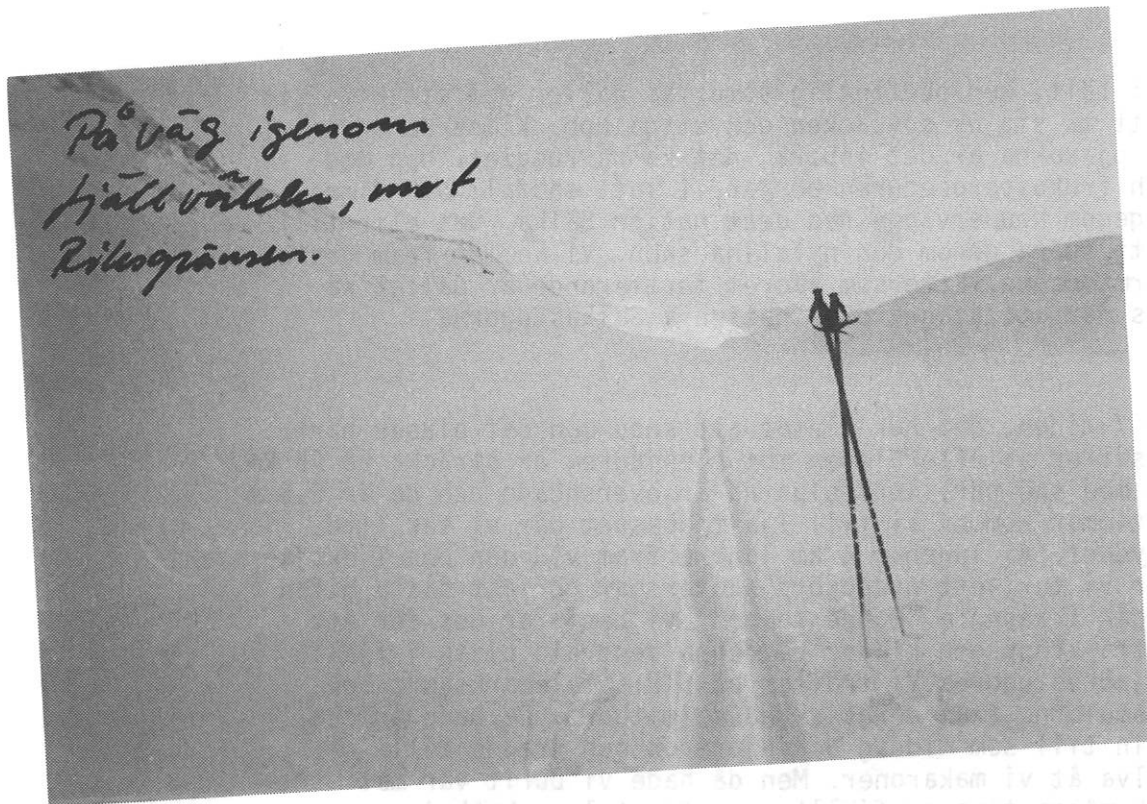
ÖVERLOPPSMARK

Söndag 12/3

Kom upp till Kiruna efter 18 timmar på tåget. Strosar omkring lite i gruvmetropolen. Vi hoppar på bussen till Nikkaloukta. Väl framme så börjar skidåkningen. Det är 19 km till Kebnekaise fjällstation, en platt och lite tråkig sträcka. Det känns ovant att åka med tung packning och vi blir snart rätt trötta. När vi kommer fram är det rätt sent och mörkret har redan lagt sig. Vi tar in på "Jägarn", stugan som är öppet året om. Vi är ensamma gäster på fjällstationen, som hade öppna för säsongen dagen innan.

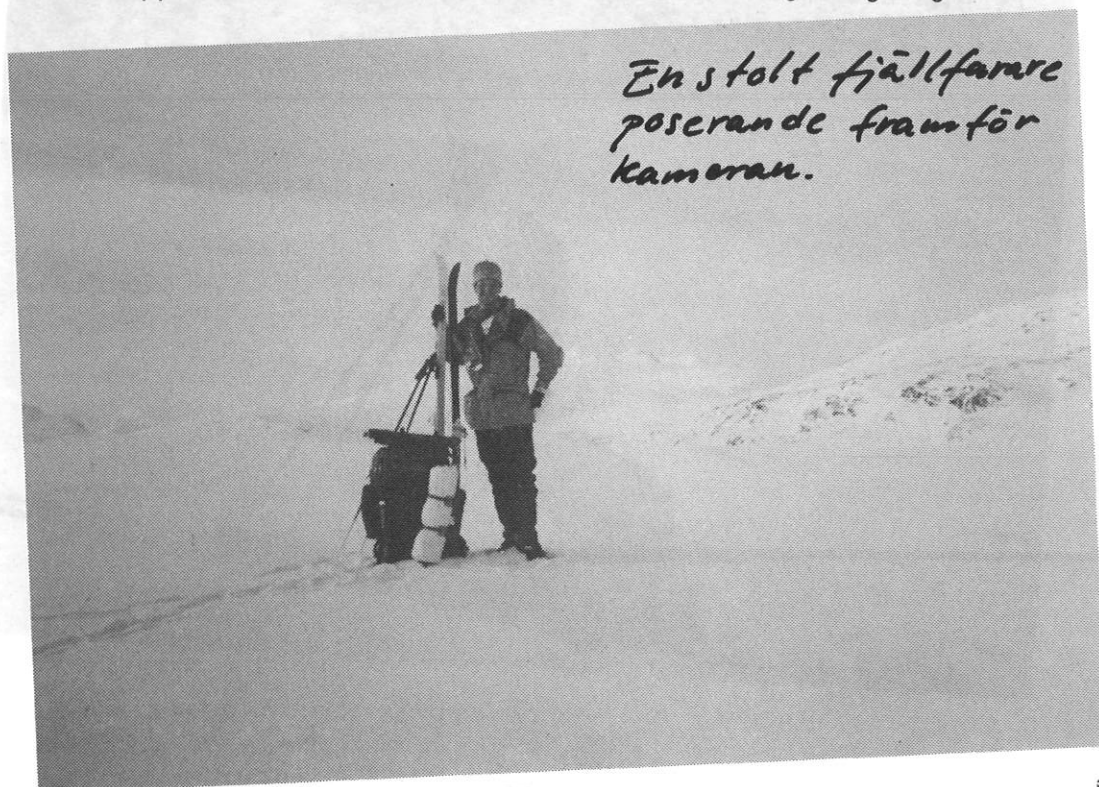

*På väg igenom
fjällvärlden, mot
Ritlegegränsen.*

Måndag 13/3

Vi ligger och drar oss på morgonen. vi fortsätter inte vår färd förrän vid 11-tiden. Kursen är lagd mot Tarfala, upp genom Tarfaladalen. En jobbig sträcka, 10 km uppför. Efter 3 1/2 timme kommer vi fram till Tarfalastugan. Här stannar vi och äter lunch samtidigt som vi spanar efter den bästa vägen upp genom passet. Efter lunchen börjar vi vår stigning i kanten av Isfallsglaciären. Fruktansvärt brant och jobbigt. Sista biten är vi tvugna att gå med skidorna i handen, vilande på varje steg. På andra sidan bär det sedan nedför i samma lutning. Nu med skymningsljus och 30 cm nysnö plus lavinrisk. Vi glider sakta ned i stora svängar samtidigt som vi försöker lista ut var backen slutar. Nu är vi nere i Koupervagge med den karakteristiska Drakryggen i ryggen. Vi slår upp tältet och somnar snabbt in efter en jobbig dag.

*En stolt fjällfarare
poseraande framför
kameran.*

Tisdag 14/3

Efter en natt i tält, med obefintlig sömn, så gäller det att bita sig i läppen för att ta sig ur sovsäcken och stiga upp. Kläderna är halvfuktiga och på pjäxorna är det isbark, det känns ruggigt. Upp med spritköket, och frukostproceduren börjar. I lätt snöfall och dimma fortsätter vi genom Koupervagge med destination Sälka. Det blir till att turas om att spåra genom den nyfallna snön. Vi kommer fram ganska tidigt på eftermiddagen. Eftersom vädret fortfarande är dåligt så beslutar vi oss för att stanna över natten i Sälkastugorna.

Onsdag 15/3

Vi går upp vid 7-tiden, det har slutat att snöa men det blåser hårt. I 15 cm nysnö sätter vi efter leden mot Alesjaure, en sträcka på 25 km. Det är oerhört med snö här, ledstolparna är översnöade och de är 2,5 m höga. Efter 2 timmar kommer vi till Tjäktjapasset där vi tar lite kaffe i vindskyddet. Vi lunchar 4 km längre fram vid den öde Tjäktjastugan. Sen har vi tur, ett nyuppkört skoterspår gör att sista biten mot Alesjaure går i rasande "Gunde tempo". Vi beslutar oss för att övernatta, tvätta kropp och kläder på denna centrala plats i fjällvärlden - Alesjaurestugorna. Vi träffar på STF:s telemarkskurs och får ta del av smulorna från deras dignande matbord. De hade bräckt lax med vitt vin till som middag och hjortron och grädde till efterrätt. Själva åt vi makaroner. Men då hade vi burit vår mat själva. Vi fick många tips om fjälltoppar för telemarksäkning och vi blir sugna på att stanna en dag.

Torsdag 16/3

Vaknar halvsju, himlen är knallblå och solen skiner in genom fönstret. Vi äter en snabb frukost och beslutar oss för att stanna en dag för att åka skidor. Vi satsar på topp 1835. Men när vi kommit en bit på väg så visar det sig att nedfarten består av mycket vindskravel, vi vänder och satsar på Tjälmeåive istället. Efter en timmes uppfärd

med stighudar så står vi där - på fjälltopper, med orörd snö i sluttningen ner. Solen skiner, vindstill, upplevelsen är total när vi glider nedför i perfekta svängar med snön sprutande kring benen. Åkningen är jobbig för låren så vi får stanna ett par gånger för att vila. Vi sätter oss och fikar bakom en sten. Innan dagen är slut så har vi klämt två toppar till och Anders summerar dagen: "EN perfekt dag, tack alla bergs- och vädergudar".

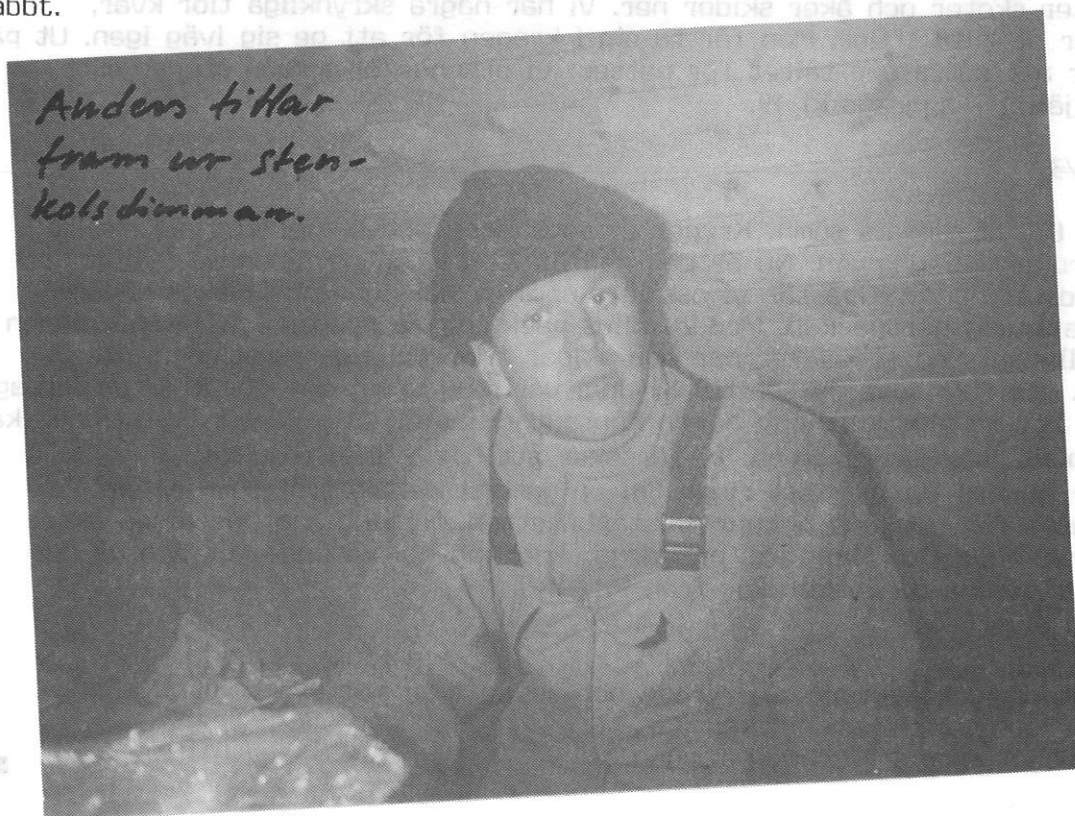
Fredag 17/3

Solen skiner och vi ger oss iväg vid 10-tiden, mot Unna Allakas. Det är 14 km dit, uppför första halvan sedan utför. Väl framme så lunchar vi i stugan. Där lär vi känna Rulle, en tidigare stugvärd här, och hans kamrater. Nu finns det två alternativ att ta sig till Riksgränsen. Antingen på svenska sidan av gränsen eller också över i Norge, där den sista biten inte är med på kartan. Rulle som känner området rekommenderar norskvägen, han tipsar även om ett vindskydd 15-16 km bort. Så vi drar iväg över till Norge och efter 3 timmar, i kvällsskymningen, urskiljer vi konturerna av ett tak som sticker upp ur snön. En toppen stuga med två britsar, madrasser, köksutrustning och stenkolskamin. Efter en stund så ligger stenkolsdimman tät och det är varmt och gott. Utanför stugan lyser ett praktfullt norrsken upp natten.

Lördag 18/3

Vaknar och hostar upp stenkolen ur lungorna. Ute lyser solen och den är ännu en strålande dag. Vi städar snabbt upp i stugan, fyller på stenkol, och spänner på oss ryggsäckarna. Vi åker efter kompassen eftersom kartan inte täcker det här området. Det visar sig att det är mest utför och ganska snart får vi syn på det karaktäristiska norska fjordlandskapet. Det är Rombaksfjorden vi ser och längs ett vindlade skidspår bär det av nedåt mot Katterat. På vägen ner ser vi en havsörn ovanför oss.

Detta måste vara världen ände, ett stationshus, två hus, inte ens en bilväg. Vi avslutar färden med att äta upp provianten vi har kvar. Efter någon timme får vi lift med tåget mot Riksgränsen. Efter en lång dusch och ordentlig tvättning känner man sig som en ny människa. Det frystorkade käket byttes ut mot ett skrovmål i restaurangen. Nöjd kröp man ner mellan lakan i en riktig säng och somnade snabbt.

Söndag 19/3 - onsdag 22/3

Perfekta skiddagar i och utanför Gränsens pister. Vi hann till och med ett mellanspel i Narvik på spaning efter Harald. Onsdagen blev en superdag för skidåkning med 20 cm nysnö och ett fruktansvärt solsken, off-piståkning hela dagen.

Torsdag 23/3

Kontanterna är slut och nu har vi bara Anders plastkort kvar så vi drar iväg till fjället igen. Vi liftar med tåget två stationer till Vassijaure där vi hoppar av och börjar uppfärden mot Låktatjokkastugan. Det är 9 km i kraftigt motlut, jobbigt. Vid 4-tiden kommer vi fram till stugan som har en servering med våfflor. Det är många som åker hit från Björkliden, tolkar efter skoter och åker skidor ner. Vi har några skrynkliga tior kvar, och de går åt till våfflor. Man får ta sig i kragen för att ge sig iväg igen. Ut på fjället för att sätta upp tältet för natten. Vi stannar 3 km från stugan, mitt uppe på fjället. Läggdags kl 19.

Fredag 24/3

Vaknar kl 07, 12 timmars sömn. Kryper ur sovsäcken och börjar med att smälta snö för frukosttillagningen. Nu är det nedför i 7 km till baksidan av fjället Njulla. Med stighudarna på tar vi oss lätt uppför. Baksidan är Abiskos slalombacke, brant och hårdpackad. Med 20 kilos packning på ryggen blir inte åkningen så kontrollerad. Men vi kommer ner och skidar fram till turiststationen. Nu gäller det att fixa tågbiljetter till Kiruna, varifrån vårt tåg går kl 12 på lördag. SJ vägrar att ta plastkort och några kontanter har vi inte. På turiststationen kan vi bara bo på inte ta oss ifrån. Vi försöker att lifta, utan resultat. Tillslut är Anders tvungen att ringa till en gammal klasskamrat som jobbar i Riksgränsen för att låna pengar till tågbiljetten. Hygglig som hon är så åker hon de fyra milen och lånar oss pengarna. Äntligen kan vi andas ut och gå ner i baren och lyssna på Euskeferat från Piteå.

Lördag 25/3

Avfärd med morgontåget. In till Kiruna och sedan iväg mot Stockholm. Mellanlandning i Vännäs och korvkiosken där. Framme i Stockholm kl 8 söndag morgon.

MUCK

Tranan, Jonathan och Henke muckar i april.
Håll kvinnor och barn inomhus.

Redaktör:

Jonas Andersson
Ölmevägen 17
123 46 Farsta

Tel 604 70 72
arb 48 31 20

FLYTTEXTRA

Benke och Maria håller som bäst på
att slipa väggarna i sin nya barre.
Inflyttning i början av april.

Ny adress
Oxelvägen 57, 6tr
138 00 Älta
Tel 773 01 44

Anders Wahlgren är redan klar med sin
nya lya. Golvet i badrummet är samma
typ som finns i Globen. Måste ses!

Ny adress
Knektvägen 15
122 45 Enskede
Tel. 724 64 74

Harald och Hilde skall
gifta sig i Norge den
27 maj. Grattis.

BABYEXTRA

Peter och Kerstin har utökat
matrikeln med en son. Enligt
uppgift så skall han heta
Jonas. Redaktionen gratulerar
till namnvalet.

...och andra bullar.

Göran och Kajsa har fått en
brutta.

Leffe och Helen har också
utökat familjen.

Redaktionen gratulerar!

JÄRLA 17

